

teres våben m.v. En bekendtgørelse af denne art vil betyde en lettelse for skibsfarten og myndighederne uden at modvirke lovens egentlige formål. Bekendtgørelsen vil blive fastsat i samarbejde med Udenrigsministeriet.

Bekendtgørelsen vil kunne ændres til enhver tid på baggrund af udviklingen i de enkelte stater. En sådan ændring vil i overensstemmelse med princippet i § 2, stk. 3, kun få virkning for varer, der endnu ikke er lastet.

Til § 3, stk. 2

I § 3, stk. 2, gives der justitsministeren bemyndigelse til at udarbejde en liste over krigsførende stater og konfliktområder, hvortil transport af våben og krigsmateriel m.v., på forhånd er udelukket, jf. § 2, stk. 1. En sådan liste vil blive udarbejdet i samarbejde med Udenrigsministeriet.

Formålet med listen er at spare skibsfarten og myndighederne for unødigt arbejde med forhandlinger om transport og ansøgninger om tilladelse i tilfælde, hvor en tilladelse på forhånd er udelukket. Det forhold, at en stat ikke er optaget på listen, er ikke udtryk for, at tilladelse vil blive givet, men blot, at det ikke er besluttet, at det på forhånd skal være udelukket.

På nuværende tidspunkt er der ikke taget stilling til, hvilke stater der bør blive omfattet af en sådan liste.

Dog bemærkes, at det efter anordning nr. 40 af 3. februar 1978 om visse forholdsregler mod Sydafrika, er forbudt at transportere våben og krigsmateriel m.v. til Sydafrika.

Til § 4, stk. 1 og 2

Bestemmelsen i § 4, stk. 1, angiver, hvilke personer, der kan ifalde straf for overtrædelse af § 1, stk. 1. Af § 4, stk. 2, fremgår, at strafferettens almindelige regler om medvirken er begrænset til kun at omfatte den personkreds, der er opregnet i bestemmelsen.

For overtrædelser, der begås med skib, vil strafansvaret først og fremmest påhvile skibsføreren samt den, der er trådt i skibsføreren's sted. Mens skibsføreren efter de gældende regler har ansvaret for, hvilken last der er med skibet, gælder der ikke noget tilsvarende for chefen for et luftfartøj, og der er ikke i øvrigt fastsat almindelige regler for, hvem der er ansvarlig for lasten. Hvem der er ansvarlig, afhænger af en vurdering i det enkelte tilfælde. § 4, stk. 1, fastsætter derfor, at strafansvar for overtrædelse, der begås med et luftfartøj, på-

hviler den, som er ansvarlig for, hvilken last luftfartøjet medfører. Også ejeren eller brugeren af et skib eller et luftfartøj omfattet af § 1, stk. 1, eller den, der handler på disse personers vegne, vil kunne ifalde strafansvar efter § 4, stk. 1, jf. § 4, stk. 2, såfremt de pågældende har medvirket til overtrædelsen. En ejer af et dansk skib eller luftfartøj, der udlejer skibet eller luftfartøjet, vil således kunne ifalde strafansvar efter § 4, stk. 2, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Brugeransvaret efter § 4, stk. 2, udelukker ikke, at ejeren samtidig ifalder strafansvar, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Da danske skibe og luftfartøjer hører under dansk jurisdiktionskompetence, jf. straffelovens § 6 vil overtrædelser af § 1, stk. 1, henhøre under dansk straffemyndighed, uanset at våbentransporten er foregået uden for Danmark.

Til § 4, stk. 3.

Bestemmelsen betyder, at der ikke er en almindelig pligt til at undersøge lasten for at undgå strafansvar.

I ganske særlige tilfælde, hvor forholdene giver anledning til mistanke om, at transporten – trods transportdokumenternes indhold – vedrører våben eller krigsmateriel, vil overtrædelsen kunne straffes, selv om lasten ikke undersøges.

Til § 5, stk. 1

Efter den foreslåede bestemmelse vil justitsministeren have adgang til at fastsætte gebyr for tilladelse efter loven med henblik på at få administrationsudgiften dækket. For stående tilladelser efter § 2, stk. 2, kan der endvidere afkræves en årlig afgift.

Til § 5, stk. 2

Bestemmelsen bemyndiger justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om indgivelse af ansøgning om transporttilladelse, jf. § 1, stk. 1. Efter bestemmelsen kan der f.eks. fastsættes regler om de oplysninger, rederne og andre skal give, og den dokumentation, der skal indhentes.

Til § 6, stk. 1

Loven foreslås sat i kraft den 1. april 1988.

Til § 6, stk. 2

Overgangsbestemmelsen angiver, at det ikke vil være nødvendigt at indhente justitsministeren forudgående tilladelse i de tilfælde, hvor en transport